

[Ministeren for offentlige arbejder]

Folk lader sig normalt ikke transportere for sjov, men har et seriøst rejseformål. Mange er tvunget til at vælge togtransport, og det er helt klart den politiske vilje her i landet, at de skal have god mulighed herfor.

Spørgeren lægger en urigtig tankegang som grundlag for sit spørgsmål. Jeg skal herom kun kort sige, at det stigende antal rejsende ikke automatisk forøger indtægterne. I den udstrækning indehavere af abonnementskort benytter togene mere end tidligere, ytrer det sig naturligvis i flere kunder om bord i togene, men det giver ikke øget indtægt.

Spm. nr. S 486

Til *ministeren for Grønland* (12/1 83) af:

Steenholdt (Grønl.):

»Vil ministeren bekræfte, at der findes to forskellige cirkulærskrivelser i forbindelse med tildeling af boliger tilhørende staten på Grønland?«

Begrundelse

I 1982 flyttede en tømrerformand fra Egedesminde til Julianehåb for at varetage arbejde under staten. Han blev i første omgang af rigsombudet nægtet bolig i et hus tilhørende staten – med den begrundelse, at han ikke var udsendt. Tømrerformanden, som er grønlander, har ellers større anciennitet end den embedsmand, som boligen er tildelt.

Besvarelse (19/1 83):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

De to cirkulærer om tildeling af statslige personaleboliger, som folketingsmedlemmet tænker på, må være rigsombudsmandens cirkulære af 10. juni 1981 om bl.a. flytninger og opslag af ledige personaleboliger og ministeriets cirkulære af 22. november 1972 om udlejning til den hjemmehørende befolkning af boliger opført til udsendte.

Ansættelsen af arbejdskraft udefra forudsætter, at der samtidig skaffes boliger til de pågældende, og det har derfor været nødvendigt at opdele den statsejede boligmasse i to grupper: gruppe 1, som anvises af kommunen på grundlag af boligventelister til den fastboende befolkning, og gruppe 2, der er personaleboliger for udsendte. Der er tale

om såvel lejligheder som enfamilieshuse, og de anvises af den kommunale forvaltning i henhold til den almindelige forvaltningskontrakt mellem staten og kommunerne.

Blandt gruppe 2 findes et lille antal særlig attraktive personaleboliger, der i henhold til cirkulære af 10. juni 1981 skal opslås blandt det udsendte personale.

Der er fortrinsvis tale om enfamilieshuse og dobbelthuse, men dog også enkelte lejligheder, som man i henhold til en årelang praksis har ønsket at stille til rådighed for personale i statsinstitutionerne, der har en meget lang tjeneste i Grønland bag sig. Begrundelsen for reservation af disse boliger har foruden hensynet til de pågældende personer været statsinstitutionernes interesse i at animere veltjente medarbejdere til at forblive i tjenesten og dermed sikre kontinuiteten i arbejdet.

Ministeriet for Grønlands cirkulære af 22. november 1972 angiver, i hvilke tilfælde gruppe 2-boliger kan udlejes til fastboende. Det blev i sin tid udstedt for at skaffe bolig til grønlandere, der flytter til stedet for at overtage en stilling, der ellers skulle besættes med en udsendt, idet de pågældendes chancer for at få en bolig i den almindelige boligmasse ellers ville være små på grund af lange ventelister i kommunerne. Flytningen kan ske enten fra et andet sted i Grønland eller fra Danmark, eventuelt efter afslutning af en uddannelse.

I den konkrete sag var det rigsombudsmandens opfattelse, at den grønlandske tømrerformand, der flyttede til stedet for at erstatte en udsendt, var berettiget til en bolig blandt statens personaleboliger for udsendte, men ikke blandt de personaleboliger, der efter årelang praksis var reserveret udsendt personale med lang tjeneste.

Folketingsmedlem Otto Steenholdt ankede 20. oktober 1982 på tømrerformandens vegne den af rigsombudsmanden i henhold til cirkulære af 10. juni 1981 truffede afgørelse til ministeriet for Grønland.

Efter en vurdering af sagen kom jeg til det resultat, at den grønlandske tømrermester, således som bestemmelserne i ministeriets cirkulære af 22. november 1972 var formuleret, havde ret til den ledige statslige personalebolig, han havde søgt, idet han havde længst anciennitet og havde været berettiget til at søge en hvilken som helst statslig perso-